

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

menighedsråd der vil benytte sig af retten til selv at finde en præst, når embedet er ledigt, og derfor må vi se tiden an. Det vil de formentlig ikke alle gøre; der er menighedsråd, der vil finde, at den ansøgerkreds, der melder sig, er tilstrækkeligt grundlag for dem til at finde en præst, de kan være tjent med, og de vil formentlig ingenting foretage sig. Der ligger imidlertid i dette lovforslag en opfordring til menighedsrådene og menighederne til at interessere sig for præstevalgene, som er af værdi. Det har været min begrundelse for at støtte forslaget nu, og så finder jeg ingen grund til at argumentere mod andre forslag, der har været stillet, men som ikke foreligger mere, således som det ærede medlem gjorde.

Jeg mener, at menighedsrådenes indflydelse ved præstevalg er sikret gennem det foreliggende lovforslag, og jeg tror ikke, at det ærede medlem i nogen kreds vil vinde nogen væsentlig tilslutning til det standpunkt, han er talsmand for, når han siger: det går storartet, som det går nu; lad tingene gå deres gang, vi behøver ikke at røre os, heller ikke for at interessere menighedsrådene for præstevalg, det går jo udmærket. Det vil ikke finde tilslutning ret mange steder.

Kr. Juul: Det var da en bedrøvelig udtalelse, det ærede medlem kom med her til sidst; er det ærede medlem nu kommet så vidt, at han ikke mener, at menighederne er det rette forum, der selv kan varetage deres interesser også med hensyn til præstevalgene? Jeg synes, det er bedrøveligt, hvis det virkelig er tilfældet.

Må jeg sige et par ord yderligere til det ærede medlems mange korrigerende bemærkninger. Jeg er sandelig ikke gået imod bestemmelserne om menigheds møderne, absolut ikke. Vi er gået med til alle de ændringsforslag, der er stillet; vi mener også, det er en fordel, at menigheds mødet er kommet ind i billedet, det er da klart. Det, jeg sagde angående menigheds mødet, var, at hvis menigheds mødet kom i stand og traf sine beslutninger i hvert enkelt tilfælde af præstevalg, var ministerens forslag helt omsonst, så ud fra det synspunkt måtte ministeren formentlig ikke ønske, at menig-

hedsmødet kom i stand hver gang. Min stilling er klar nok. Naturligvis går vi ind for, at menigheds mødet skal kunne bestemme med hensyn til præsteansættelser.

Jeg ved da godt, at også et mindretal i menighedsrådet kan foranstalte menigheds møde.

Om det egentlige problem hævdes fra forskellig side, at der ingen ændring sker i menighedsrådets ret. Den højtærede minister og de ærede medlemmer hr. Vagn Bro og hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at en enstemmig indstilling også vil blive respekteret i fremtiden. Ja, det er sådan lidt ordkløveri det hele, for efter ministerens første forslag blev indstillingen også respekteret, når der var enstemmighed om at indstille 3. Må jeg sige det sådan, at det kan forstås: det, der nu sker, betyder, at en enstemmig indstilling ikke bliver respekteret, hvis det drejer sig om en mand uden for bestemt afgrænsede kategorier af præster. Deri ligger den indskrænkning, der sker. Jeg indrømmer, den er så lille, som den kan være, når vi endelig skal betræde den vej; men det er en indskrænkning, og jeg mener ikke, det er vejen til at få menigheds livet fremmet.

Så siger den højtærede minister til mig, at dette, at vi går imod, her betyder, at vi fra mindretallets side hverken vil have lod eller del i livets vanskeligheder. Det var dog en mærkelig udtalelse til mig, der netop hævder, at de vanskeligheder, der opstår præst og menighed imellem, vil vi selv løse, for vi tror ikke, lovgivningsmagten kan. Jo, sandelig vil vi tage del i livets vanskeligheder; vi vil oven i købet selv prøve på at løse dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—3, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 4 samt § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Der er ikke mere på dagsordenen.